

Ένα αλλιώτικο δέντρο μέσα στον κήπο της Ορθοδοξίας

/ Γνώμες

- **Πρωτοπρ. Ιωάννου Γκιάφη**
Πολιτικού Επιστήμονος-Θεολόγου(ΜΑ)
Προϊσταμένου Ι. Ν. Αγίου Χριστοφόρου Αγρινίου

Η καταξιωμένη Αμερικανίδα συγγραφέας παιδικών βιβλίων Maria Gianferrari σε ένα πόνημά της παρομοιάζει τον άνθρωπο μ' ένα "δέντρο". Συγκεκριμένα το τιτλοφορεί: "Γίνε δέντρο!" Παράξενος και συνάμα υπερρεαλιστικός ως τίτλος.

Κι όμως θέλοντας να τονίσει τη σπουδαιότητα της στροφής του καθενός προς τη φύση, κάνει αυτόν τον ιδιότυπο συσχετισμό. Ειδικότερα γράφει ότι "όλοι είμαστε σαν δέντρα: η σπονδυλική μας στήλη, κορμός. Το δέρμα μας, ο φλοιός. Η καρδιά μας που μας ζωοποιεί, μοιάζει με ξύλο στο κέντρο του κορμού." Και μεις, όπως τα δέντρα, παίρνουμε ενέργεια από τον αέρα και τον ήλιο. Αλλά κι όπως οι άνθρωποι κι αυτά μοιράζονται την τροφή και τους διαθέσιμους πόρους. Και καταλήγει η συγγραφέας στο συμπέρασμα ότι οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν καλύτεροι, εάν

εμπνευστούν από την ομορφιά και την αρμονία των υπέροχων δέντρων.

Όμως θα δημιουργηθεί ο εύλογος προβληματισμός τι σχέση υπάρχει μεταξύ του δέντρου και της Αγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακής που τιμά η Εκκλησία κατ' έτος στις 7 Ιουλίου; Την απάντηση μας τη δίδει ο ιερός υμνογράφος, όταν την ίδια την παρομοιάζει μ' ένα δέντρο με καρποφόρα κλαδιά. Θα σημειώσει: "Ρίζης, εύκλεοῦς Κυριακή, κλάδος ωραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας." Η Αγία Κυριακή αναφέρει το στιχηρό του εσπερινού της 7ης Ιουλίου, προέρχονταν από ένδοξη "ρίζα" και φάνηκε σαν ένα πανέμορφο κλαδί το οποίο έφερε σωτήριο καρπό. Με τους αγώνες και το μαρτύριό της πρόσφερε τα κατορθώματα της πίστης και με τη χάρη του Θεού κατάφερε να μαράνει τα φυτά της ασεβείας. Επομένως κατανοείται πως συμβολικά χρησιμοποιείται η εικόνα του δέντρου προκειμένου να δηλωθεί η θεάρεστη βιωτή και οι μεγάλοι άθλοι της αγίας μέσα σε μια ειδωλολατρική εποχή.

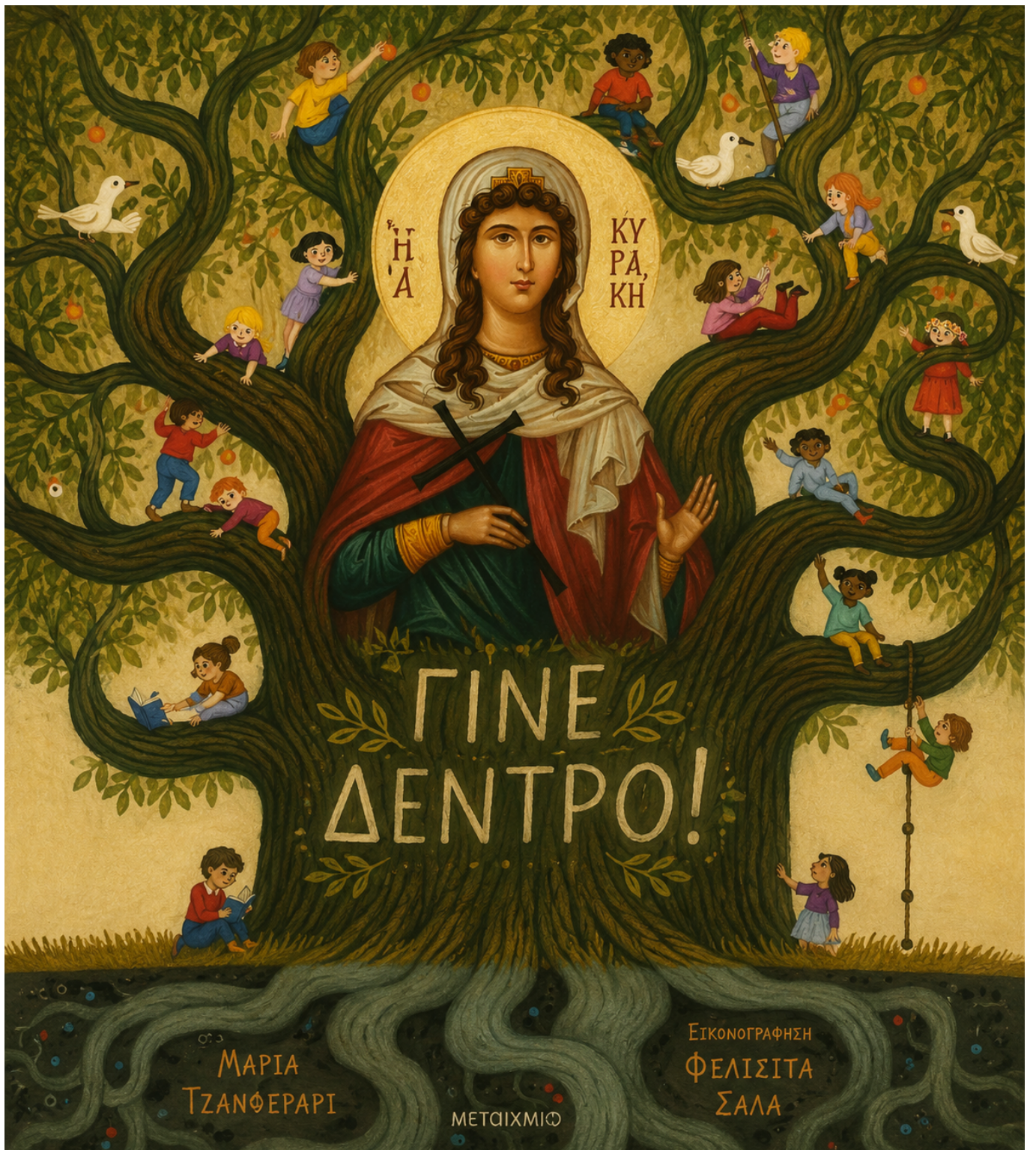
Μελετώντας κανείς τη ζωή της, θα διαπιστώσει πως ο ύμνος ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Η αγία Κυριακή(3ος αιώνας μ.Χ.) όντως κατάγονταν από ευσεβείς χριστιανούς γονείς, τον Δωρόθεο και την Ευσεβεία. Αν και άτεκνοι για πολλά χρόνια, αξιώθηκαν λόγω της θερμής πίστης τους στο Θεό ν' αποκτήσουν παιδί, την Κυριακή. Μεγαλώνοντας η κόρη τους διακρίθηκε για το λαμπρό χαρακτήρα της και την αγάπη της για το Νυμφίο Χριστό. Γι' αυτό και δεν υπέκυψε στο να νυμφευτεί έναν ειδωλολάτρη νέο, αφού δεν ήθελε με τίποτα να προδώσει τη χριστιανική της πίστη. Το αποτέλεσμα αυτής της αρνήσεώς της ήταν να θανατωθούν οι γονείς της και εκείνη να οδηγηθεί σε σκληρά βασανιστήρια. Παρότι ο έπαρχος της Μελιτηνής Ιούστος της υποσχέθηκε πλούτη και δόξες, εάν αρνούνταν τα "πιστεύω" της, η Κυριακή έμεινε σταθερή στη χριστιανική πεποίθησή της. Βλέποντας το "άκαμπο" του χαρακτήρος της, την οδήγησε σ' έναν σκληρότερο έπαρχο, τον έπαρχο της Βιθυνίας Ιλαριανό. Και εκείνος με τη σειρά του την υπέβαλε σε φοβερότερες δοκιμασίες, αλλά η αγία θαυματουργικά έβγαине αλώβητη απ' αυτές. Άρα με τα κατορθώματά της κατέστη διαπρύσιος κήρυκας της αληθινής πίστης της στον Τριαδικό Θεό.

Το αποκορύφωμα της αθλήσεώς της υπήρξε όταν προκάλεσε τους ειδωλολάτρες να μεταβούν στον ειδωλολατρικό τους ναό και εκεί να τους αποδείξει ότι η θρησκεία τους είναι ψεύτικη. Και πράγματι πηγαίνοντας στον δικό τους ναό και προσευχόμενη στον Κύριο, έγινε ένας μεγάλος σεισμός ο οποίος κατέστρεψε μονομιάς τα αγάλματα των ειδώλων τους. Τότε μερικοί από τους παρισταμένους ειδωλολάτρες αμέσως πίστεψαν στη ακατανίκητη δύναμη του Ιησού. Μόνο ο έπαρχος Ιλαριανός εξοργίσθηκε και άρχισε να την βλασφημεί. Ξαφνικά έπεσε και το τελευταίο άγαλμα του ναού το οποίο τον καταπλάκωσε και τον σκότωσε. Ο

διάδοχος του Ιλαριανού, ο έπαρχος Απολλώνιος, ήταν τόσο αδίστακτος που οδήγησε την αγία στο δι' αποκεφαλισμού θάνατο. Όμως προτού ο δήμιος προβεί στην πράξη αυτή, η αγία Κυριακή παρέδωσε το πνεύμα της στο Λυτρωτή Χριστό που πόθησε εκ νεότητός της. Έτσι φανερώνεται πως όχι μόνο έμεινε στο ιστορικό διάβα για τους σπουδαίους άθλους της, αλλά και για την εκκρίζωση της ειδωλολατρίας.

Και σήμερα ο χριστιανός καλείται να γίνει καρποφόρος παράγοντας στην καθημερινότητά του με έργα αγάπης και πίστης. Ενώ μπορεί να βρίσκεται σ' έναν κόσμο μεταβαλλόμενο και τεχνολογικά περίπλοκο, οφείλει να αντισταθεί μη χάνοντας την ορθόδοξη χριστιανική του ιδιοσυγκρασία. Μπορεί και στο σημερινό γίγνεσθαι να εντοπίζονται “φυτά ασεβείας” που απομακρύνουν τον άνθρωπο από τον Θεό. Και εδώ ας φέρουμε στη σκέψη μας από τα πάσης φύσεως ιδεολογικά ρεύματα (κοινωνικά, πολιτικά, φιλοσοφικά, θρησκευτικά κ. ά.) που κυριαρχούν σήμερα αποπροσανατολίζοντας το δημιούργημα από τον Δημιουργό μέχρι τις παντός είδους εξαρτήσεις του σημερινού ανθρώπου (τεχνολογική εξάρτηση, εξαρτησιογόνες ουσίες κ. ά.) που δημιουργούν ένα αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ πλάσματος και Πλάστη. Το παράδειγμα της αγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακής μας υποδεικνύει ότι στον αντίποδα όλων αυτών έχουμε χρέος να καλλιεργήσουμε τη σταθερότητα στις πνευματικές αξίες και την ακράδαντη εμπιστοσύνη μας στο Σωτήρα Χριστό. Εξάλλου ο Μέγας Βασίλειος θα διακηρύξει: “Δένδρον άπό τοῦ καρποῦ γινώσκεται”, δηλ. “η αρετή φαίνεται από τα έργα.”

Ο σημερινός χριστιανός λοιπόν διαμέσου των πνευματικών του καρπών οφείλει ν' αναδεικνύεται ένα ευκλεές και εύχυμο δέντρο μέσα στον πανέμορφο κήπο της Εκκλησίας του Χριστού το οποίο αντιστέκεται στις προκλήσεις των καιρών, τα σημερινά “φυτά της ασεβείας”. Τόνιζε διαρκώς ο όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης: “Όταν ο άνθρωπος ζει με ταπείνωση και αγάπη, τότε η χάρη του Θεού τον μεταμορφώνει και η ζωή του γίνεται καρποφόρα για τον ίδιο και για τους άλλους.” Γένοιτο!

Η
Α

ΚΥ
ΡΑ,
ΚΗ

ΓΙΝΕ ΔΕΝΤΡΟ!

ΜΑΡΙΑ
ΤΖΑΝΦΕΡΑΡΙ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΦΕΛΙΣΙΤΑ
ΣΑΛΑ